

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Soroaca din 03 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2013, declarat de avocatul Ion Prisacari în numele inculpatei

Ungurean Ludmila Petru, născută la 21 ianuarie 1986 în s. Șuri, r-nul Drochia, domiciliată în or. Soroaca, str. Ion Soltîs 9, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 07 iunie 2011 – 03 februarie 2012,
în instanța de apel: 22 martie 2012 – 13 iunie 2013,
în instanța de recurs: 17 septembrie – 20 noiembrie 2013;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroaca din 03 februarie 2012, Ungurean Ludmila a fost condamnată în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femeii de tip închis, începînd cu 03 februarie 2012, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 21 martie 2011 pînă la 16 septembrie 2011.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 30 decembrie 2010, aproximativ la orele 00.00-00.30, aflîndu-se în or. Soroaca, apartamentul nr.15 din str. D. Cantemir 21, inculpata Ungurean Ludmila, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat l-a sugrumat (i-a comprimat gîtul cu mîinile) pe fiul său minor Ungurean Vladislav, născut la 06 iulie 2004, în rezultatul cărui fapt victima a decedat.

Instanța a specificat că vinovăția inculpatei este dovedită inclusiv prin următoarele probe.

Martorul Bulgac Mihail, activînd în calitate de medic la Salvare, a declarat că inculpata era agitată și susținea că și-a omorît copilul, și că s-a întîmplat aceasta, dat fiind că s-a cinstit cu prietenii. Copilul avea urme de la mâni pe gît, din ambele părți și sînge pe obrazul stîng, posibil de la hemoragie nazală.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 38 „A” din 15.03.2011, moartea minorului Ungurean Vladislav a fost violentă și s-a produs în rezultatul asfîxiei mecanice prin comprimarea organelor gîtului în timpul sugrumării (comprimarea gîtului cu mîna), fapt confirmat prin datele macroscopice: pete pergamentare la nivelul ramurii stîngi a mandibulei 1/3 medie și la nivelul 1/3 superioară pe dreapta anterior; revărsată sanguină în țesutul subcutanat adipos al gîtului adiacent echimozei; revărsate sanguine în grosimea vîrfului limbii; semne general asfîxice: multiple peteșii punctiforme roșietice-vineteii pe toată fața, gît și pleoape; pete sub pleura și epicard; stază venoasă de organe; fluiditatea sîngelui; supra umplerea jumătății drepte a inimii; lividități cadaverice întinse intens colorate, precum și cele microscopice, care indică la caracterul vital al leziunilor la nivelul gîtului și prezența emfizemului acut pulmonar. Pe cadavrul copilului s-au depistat următoarele leziuni traumatice: 3 pete pergamentale la nivelul ramurii stîngi a mandibulei și pe gît pe stînga, o echimoză pe gît pe dreapta cu revărsate sanguină în țesutul subcutanat adipos adiacent, revărsare sanguine în grosimea vîrfului limbii. Aceste leziuni s-au format în decurs de circa 30-40 min. înainte de deces și s-au produs prin acțiuni cu obiecte dure contondente, pe o suprafață de impact limitată, prin mecanism de compresie și fricțiune, posibil cu degetele mînilor, provocînd moartea victimei prin asfîxie mecanică și se califică drept grave.

Din probele cercetate instanța a dedus că inculpata, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a comprimat cu degetele mînilor organele gîtului victimei, asfîxiindu-l. Argumentul părții apărării despre aceea că inculpata i-a făcut masaj la gît fiului pentru a-i ușura respirația nu este relevant, deoarece intensitatea și durata timpului în care ea a comprimat gîtul minorului, vorbesc elocvent despre intenția inculpatei.

La fel, instanța a constatat că minorul avea probleme de sănătate, necesita îngrijire deosebită și tratament sistematic, îngreuiind astfel viața personală a inculpatei. Într-un moment nefast, ultima, fiind supărată pe viața sa, influențată de starea de ebrietate alcoolică, l-a sugrumat, omorîndu-l.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art.145 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca omorul săvîrșit cu bună știință asupra unui minor.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că, inculpata a comis o infracțiune excepțional de gravă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, că nu are antecedente penale, la locul de trai este caracterizată pozitiv, la moment este însărcinată, vinovăția a recunoscut-o parțial, și a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar în condiții privative de libertate, aplicîndu-i o pedeapsă minimă prevăzută de sancțiunea articolului incriminat.

3. Avocații Ion Gagiș și Ion Prisacari au declarat apeluri, în care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care

acțiunile inculpatei să fie recalificate în baza art. 149 alin. (2) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, fiindu-i stabilită o pedeapsă în limitele articolului dat.

Apelanții au invocat lipsa motivului inculpatei în comiterea omorului propriului copil și că dînsa a acționat fără discernămînt.

Niciun un martor n-a declarat că inculpata i-ar fi aplicat lovituri, sau l-ar fi amenințat cu violență pe feciorul său, comportamentul ei față de copil fiind adecvat, ceea ce pune la îndoială săvîrșirea intenționată de către inculpată a omorului feciorului său.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2013, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile instanței de fond privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală, sub toate aspectele, completă și obiectivă.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate la art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile, pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrează vinovăția inculpatei în deplină măsură.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 386 din 24 decembrie 2012, dispusă de instanța de apel la demersul apărării, experții judiciari au conchis că vătămările corporale cauzate victimei sunt vitale. Leziunile corporale în urma cărora a survenit decesul minorului au fost produse prin mecanismul de comprimare a organelor gîtului cu mîinile și nicidecum la acordarea asistenței medicale, chiar și de o persoană fără studii medicale.

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. 143a-2011, s-a constatat că inculpata nu suferă de maladii psihice, în timpul săvîrșirii infracțiunii ea n-a manifestat dereglări psihotice temporare, se afla în stare de ebrietate simplă, care n-o lipsea de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, putea să-și dea seama de acțiunile sale și să conducă cu ele.

Astfel, inculpata în momentul comprimării gîtului copilului minor cu mîna-organ vital, și-a dat seama că pune în pericol viața acestuia, prevăzînd posibilitatea cauzării morții și admițînd în mod conștient survenirea acesteia.

Deci, solicitarea invocată în apel referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 149 Cod penal - lipsire de viață din imprudență, este lipsită de temei, deoarece nu s-a stabilit că în intenția inculpatei nu intra survenirea morții, ba din contra intenția inculpatei a fost de a lipsi victima de viață.

5. Avocatul Ion Prisacari a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor judecătorești nominalizate și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate în baza art. 149 Cod penal.

Recurentul a indicat că în instanța de fond și în instanța de apel nu a fost dovedită intenția acesteia la comiterea omorului premeditat al copilului său minor, care suferea de boli respiratorii, și urma în mod obligatoriu să fie supus intervenției chirurgicale, care însă nu a fost efectuată din lipsa surselor bănești.

Faptul că inculpata era în stare de ebrietate nu denotă intenția acesteia la comiterea omorului intenționat al copilului său.

Inculpata își îndeplinea la nivelul cuvenit obligațiunile de mamă și careva probe că aceasta dorea moartea copilului nu au fost prezentate de partea acuzării, deaceia este pripită concluzia instanțelor că inculpata a comis crima prevăzută de art.145 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile: „art. 420-449 CPP RM”.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, recursul declarat este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Totodată, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, conform cărora judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și poate da o nouă apreciere probelor, doar aprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, este invocată în recursului ordinar fără suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Prisacari împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 03 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2013, în cauza penală în privința inculpatei Ungurean Ludmila Petru, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

20 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 03 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2013, declarat de avocatul Ion Prisacari în numele inculpatei

Ungurean Ludmila Petru, născută la 21 ianuarie 1986 în s. Șuri, r-nul Drochia, domiciliată în or. Soroca, str. Ion Soltîs 9, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 07 iunie 2011 – 03 februarie 2012,
în instanța de apel: 22 martie 2012 – 13 iunie 2013,
în instanța de recurs: 17 septembrie – 20 noiembrie 2013;

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Prisacari împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 03 februarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2013, în cauza penală în privința inculpatei Ungurean Ludmila Petru, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 18 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc